

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

SS. Qviricvs & Ivlitta MM. 16. Iunij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

non furem praedonemq; timeas, non rubiginem, non tyrannum? qui apud Deum dives est, pauper esse nunquam potest. Lactant. in Epit. Instit. c. 12.

SS. QVIRICVS & IVLITTA MM.

16. Iunij.

Datur optio, exempla Christianae fortitudinis à trienni puero, an feminâ malis petere: huius sexûs, illius aetas convitium facient ignaviae tuae, si detrectas vel desperas sequi hos duces; & audies sanè quod olim Augustinus: *An non quod iste & ista?* Exercebat Tarsi quaestionem de Christianis Alexander. IVLITTA QVIRICVM filiolum ultrò ad tribunal non duxit, sed tulit, puto ne unicum Abrahæ in hanc rem facinus ostendi generi humano posset. Alexander in disparem praedam non eodem affectu grassatus, matrem atrocissimè, filium blandissimè excepit, haud scias in leoninâ an vulpinâ pelle nequior. Certè QVIRICVS illius receptus sinu, appetitus osculis, inescatus promissis, nullum, neque plorandi, neque quiritandi finem fecit; cum IVLITTA contrâ pendens in equuleo, & taureis conscissa, gemitum nullum ederet, ut propriâ amborum confessione constaret, utrius conditio esset iniquior. Consumptis lacrymâs, imbellia etiam arma expedivit triennis heros, & auper natos dentes tenerosque ungues strinxit in adulatorem suum, luctando effecturus, ne mitior in se, quàm in matrem esset. Et potitus est voto suo; Alexander ad tribunalis gradus victori animam elisit. Quid mater? nunquam lætior vultu suum pignus aspexit, idemque beneficium poposcit, ut quàm citissimè eam assequeretur. Imperavit: laniata unguis, perfusa pice ce. vicem securi

Securi subdidit: sed quantumcumq; properaret, filius cęlũ subeanti jam coronatus occurrit. *Ex Surr.*

Non solum effusio sanguinis in confessione reputatur, sed devota, quoque mentis servitus immaculata quoridianum Martyrium est. Illa corona de rosis & violis plectitur, ista de liliis. S. Hieron. in Epitaph. Paulz.

S. LVDGARDIS VIRG. 16. Junij.

Nulla pulchrior virginitate est virtus, quę DEVM etiam hominis facit rivalem. Ambicrant LVDGARDIS thalamum complures, nec ignobiles terrę filij, & ex his familiarius uni fortę loquebatur, cum ei sanctior sponſus CHRISTVS pectus suum, & in pectore cor saucium ostendit, & extra non nihil deinceps iussit querere. Inde videlicet humana omnia usque adeo illi jam vilescere, ut præter crucifixi nullos amores sciret, præsertim ubi ab ejusdem vulneris nectare ebrია, tota jam ibi habitabat, ubi sanctior amor degit. Deposuerat DEI Mater apud LVDGARDEM querelas suas, quibus filium ab Albigenſibus hæreticis iterum in cruce agi dolebat. Hic ut luctum virgo suum testaretur, VII. annorum sibi jejunium indixit, alterumq; æquę longum pro peccantium salute adjecit, & subinde SPONSVM irato PATRI vidit supplicem, & vulnera velut clypeum pro orbe perituro objicientem. Martyrii desiderio tam bulliebat in amante sanguis, ut arteriam aliquando ruperit, cęlumq; idem præmium, quod martyribus sponſerit. Sacrum epulum adire inter Angelos non semel, quandoque etiam iater MARIAE & D. Ioannis comitatum visa est. Ante obitum oculis orbata, nunquam tamen magis cęlestia, quàm tum vidit. *Morięnti enim cunę*

Ma-